

ме и ние милостиви към сиромасите, и да имъ помагаме споредъ силата си. Шото ако бѣде жената немилостива, то нека бѣди милостивъ мъжѣ, или ако бѣде немилостивъ мъжа, то нека бѣде милостива жената, да раздаде милостыня по сиромасите, ако ще бы и скритомъ отъ мъжътъ си: защото и двамата сѣ ползоватъ, понеже колкото иматъ то е на двамата общо, за тѣй пріемватъ и полза за дѣшатаси и имота имъ сѣ умножава. Это и за тѣй единъ пасенъ примѣръ. Имало въ Александріа единъ немилостивъ богатинъ, който като разбѣлзъ, чи заради немилосердіето си началъ да усиромашава, заповѣдалъ на слѣгата си да раздава милостыня на сиромасите, сѣкѣй день по двѣ пары: защото бѣше много скѣпъ. А слѣгата мѣ като былъ не раздавалъ по двѣ пары на день, но по дванайсы, и колко по много даваше слѣгѣта, толко покечъ богъ умножаваше на господаря мѣ парите, доде станалъ пакъ богатъ какъвто си бѣше, и началъ и той самъ да раздава. Единъ день рекалъ на слѣгата си: благодаре ти чи ма послѣша та раздава по двѣ пары на день, за което ми покърна богъ сичкото богатство, а слѣгата рекалъ: ако полѣчатъ дрѣвите крадцы спасеніе, ще полѣча и азъ: защото не давахъ по двѣ пары на день както ми зарача, но по дванайсы, а нѣкога и по тридесать. Видители какъ е пріятна милостынята на бога, ако ще да е и скритомъ и безъ воля. За тѣй трѣбѣ синца да помагаме на сиромасите споредъ силата си, да чѣеме вождѣ сладкѣй гласъ който да сподоби насъ въ неговото царство. Смѣже слава вѣкѣки вѣкоу аминъ.

НЕДѢЛЯ КС

ЗА СРЕБРОЛЮБИЕТО.

Икоже страждѣщій воднимъ трѣдомъ, тако есть сребролюбивый.

Благослови отче,

Нѣма толко лютѣй звѣръ по горите, колко е сребролюбіето, което изважда челоуѣка отъ челоуѣчеството да стане безъ милость върхѣ дрѣго го челоуѣка като гладенъ звѣръ и по злѣ: защото звѣрътъ быва лютъ доде е гладенъ, а като сѣ насыти, отива си кроткъ по горѣтъ. А